

Uniunea de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șapte a Departamentul Slujirea Copiilor din România

Povestirea copiilor – 12 aprilie 2025

Andrei și mingea de fotbal

A fost o dată ca niciodată, într-un sătuc mic, un băiețel pe nume Andrei. Andrei era un copil creativ și isteț, dar avea o slăbiciune: îi plăcea să spună minciuni pentru a se distra. Adesea, spunea prietenilor săi povești fantastice despre lucruri pe care nu le făcuse niciodată, precum că a jucat fotbal cu cei mai mari fotbaliști din lume.

Într-o zi, Andrei s-a gândit să facă o farsă. A spus tuturor că va aduce o minge specială cu semnătura unui fotbalist cunoscut de la un meci important. Toți copiii din sat s-au adunat cu entuziasm să-l vadă și să admire mingea miraculoasă. Când Andrei și-a dat seama că nu va găsi nimic, a început să inventeze tot felul de povești despre cum mingea era ascunsă într-un loc secret. Prietenii săi, inițial entuziasmați, au început să se îndoiască de spusele lui.

Pe măsură ce timpul trecea, minciunile lui Andrei au dus la neînțelegeri între copii. Cei care îl credeau și cei care nu îl credeau au început să se certe, iar prietenii lui s-au distanțat de el, simțindu-se trădați și dezamăgiți. Andrei s-a simțit tot mai singur, văzând cum zâmbetele prietenilor săi dispăreau.

Simțindu-se trist și regretând minciunile sale, Andrei a decis să meargă prin pădure pentru a se gândi la ceea ce făcuse. În timp ce se plimba, a observat un câțel care părea pierdut. Câțelul era speriat și tremura. În acel moment, Andrei a simțit o strângere în inimă. S-a gândit că, deși minciunile sale l-au izolat, acum avea ocazia să facă ceva bun.

Apropiindu-se de câțel, Andrei a început să-l alinte și să-l liniștească. A realizat că, dacă se comporta cu bunătate și compasiune, putea salva o mică viață. Așa că a decis să-i ofere apă din sticla sa și, cu multă răbdare, a reușit să-l convingă să-l urmeze acasă.

Când a ajuns acasă cu câțelul, părinții săi au fost foarte mândri de el, iar Andrei a simțit o bucurie pe care nu o mai trăise demult. În acel moment, a înțeles că adevărul și bunătatea sunt mai valoroase decât orice poveste închipuită. A început să își recunoască greșelile și a cerut iertare prietenilor săi.

Încetul cu încetul, încrederea lor s-a întors. Andrei a învățat cât de important este să fii cinstit și să nu furi bucuria altora prin minciuni. După această întâmplare, el a devenit un prieten mai bun și mai sincer.

Anania și Safira (din Faptele Apostolilor capitolul 5) erau un cuplu din perioada timpurie a Bisericii. Aceștia au vândut o proprietate și, în loc să aducă toți banii obținuți la apostoli, au ascuns o parte din banii vânduți, afirmând că au adus totul. Atunci când Anania

a adus banii, apostolul Petru l-a întrebat de ce a mințit Duhului Sfânt, subliniind că nu mințise oamenii, ci pe Dumnezeu. În urma mărturisirii, Anania a căzut mort, iar mai târziu, Safira, venind fără să știe ce s-a întâmplat cu soțul ei, a fost întrebată de același apostol. Când a spus aceeași minciună, a pățit la fel.

Această poveste aduce învățături importante despre onestitate și despre consecințele minciunii. Asemenea lui Anania și Safira, Andrei a învățat că minciunile pot avea efecte dureroase asupra relațiilor și pot duce la pierderea încrederii. Așa cum apostolii le-au spus celor doi, adevărul este esențial într-o comunitate sănătoasă și compusă din iubire și respect.

Astfel, pătrunzând în povestea lui Andrei, cititorii fac legătura între dorința de a fi acceptat și poate de a părea mai interesant prin minciuni, și realitatea că adevărul și sinceritatea sunt fundamentale pentru construirea de relații autentice, așa cum se arată și în scriptură.

Morala combinată a celor două povești este că, deși nevoia de a impresiona poate să ne conducă la astfel de comportamente, sinceritatea și onestitatea sunt cele care ne aduc bucurie, prietenie și, în cele din urmă, fericire.